

ГОДИНА ЧЕТИРИНАДЕСЕТА

1928—1929

КНИЖКА ПЕТА

ЗНАЕШЪ ЛИ

Слънце, слънце, знаешъ ли,
че снѣгъ вѣнка пакъ вали?

Щѣлъ день сипе, сипе, сипе.
Знаешъ ли какъ Сѣчко щипе?

Какъ се сърди, какъ се мръщи...
Знаешъ ли, че самъ съмъ вкѣщи?

Нѣмамъ братче, ни сестра,
ни другарче за игра.

Слънце, слънчице, ела!
Влѣзъ презъ леднитъ стѣкла!

Братче весело бжди ми,
златна топка донеси ми,

да играемъ тука двама,
че вѣнъ ме не пуѣа мама.

А когато си отидешъ,
Малъкъ Сѣчка ако видишъ —

дай му топли дни въ торбата,
та и той да сгрѣй децата.

Ранъ-Босилекъ

